

„ved særskilt Overdragelse af Garantibeviset“, at det altsaa blev udtrykkelig accentueret, hvad der selvfølgelig er Udvalgets Mening, at Garantibeviset ikke kan bruges til Stiftelse af Haandpanteret, naar ikke alle disse Bestemmelser ere iagttagne. Naar det blev tilføjet, og Bestemmelsen kom til at lyde saaledes: „Sagttages ikke, hvad der i denne Paragraf er paabudt, er ingen Haandpanteret stiftet ved særskilt Overdragelse af Garantibeviset“, vilde jeg finde det meget fortræffeligt, men ellers vilde jeg ikke finde en Bestemmelse som denne heldig, der utvivlsomt i mange Tilfælde vil medføre uforstydte Tab for vedkommende, ja meget mere som det ærede Udvalg selv i sin Betænkning har fremhævet, at denne Benyttelse af baade Oplags- og Garantibeviset, som udtrykkelig er omtalt i Loven, selvfølgelig ikke er den eneste, man kan anvende, at man altsaa meget vel kan stifte andre Rettigheder, anvende Beviserne paa anden Maade; men Loven foreskriver, at man, hvis man vil have alle disse Rettigheder, som den særlig tilfuger, skal gaa frem paa den bestemte Maade. Derfor forekommer det mig heldigt, at dele Parterne saaledes imellem, at man fik optaget den af mig foreslaaede Bestemmelse. Smidlertid maa jeg altsaa udtale, at jeg tager de to nævnte Forslag under Nr. 5 a og b tilbage og henstiller til Udvalget at tage dem under fornyet Overvejelse.

Med Hensyn til mine Endringsforslag til § 8 har den højtærede Justitsminister ikke haft noget at bemærke derimod, og den ærede Ordfører har kun sagt, at han gerne vilde overveje dem inden 3dje Behandling. Jeg synes, at det under disse Omstændigheder vilde være det heldigste at lade Afstemning foregaa over dem og saa maatte se, hvad Udvalget ved sine Overvejelser kommer til inden 3dje Behandling. — Med Hensyn til mit Endringsforslag under Nr. 11 til § 14 skal jeg bemærke, at jeg efter Overvejelse og efter, hvad der er oplyst, tror, at det er overflødig, og derfor kan tage det tilbage. Det gælder derimod ikke Nr. 12, som jeg anser for ganske nødvendigt, fordi netop Ordet „Paategninger“ er nødvendigt. Der staar ikke i Lovforslagets § 7 noget om disse Paategninger, men nu indfører man saadanne, som indeholde den egentlige Gældsforpligtelse, og derfor synes jeg, det kunde være hensigtsmæssigt.

Formanden: Jeg skal kun bemærke, at altsaa Endringsforslagene uden for Betænkningen under Nr. 2, 3 og 11 og Under-

endringsforslaget under Nr. 5 ere tagne tilbage. For Formens Skyld spørger jeg, om nogen optager dem; det vilde være meget underligt, om nogen vilde gøre det, da der jo er al Udbyg til, at Sagen vil kunne drøftes bedre i den Udvalgsbehandling, som maa finde Sted inden 3dje Behandling. Det vilde derfor ikke fremme Sagen, og noget lignende gælder i Grunden ogsaa et andet Punkt, som jeg straks skal konferere med den ærede Ordfører om.

Ordføreren (Mazén): Jeg skal kun bemærke, at jeg selvfølgelig inden 3dje Behandling skal tage de Henstillinger under Overvejelse, som den ærede Forslagsstiller fremhævede, baade altsaa med Hensyn til Betalingsstedet i § 7, og med Hensyn til mulige Tilføjelser af, hvilke Virkninger der egentlig indtraadte ved Sagttagelse eller Forsømmelse af Reglerne i § 7. — Med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 6 og 7 skal jeg ganske henstille til det høje Ting, hvad det i saa Henseende maatte stemme for. Endnu skal jeg blot bemærke, at efter den højtærede Justitsministers Bemærkninger til Endringsforslaget under Nr. 10, er jeg bleven noget betænkelig ved det. Det er navnlig dette, at der her staves et Privilegium ved en Tvangsauktion over Løssøregenstande, som let kunde føre til, at man blev nødt til at lade en forandret Sportulering indtræde ved Tvangsauktioner over Løssøregenstande, og det forekommer mig dog ikke, at der var Anledning til, i denne Lov mulig at give Stødet til en saadan Reform. Jeg henstiller derfor, om man ikke kunde gemme den.

B. G. C. Jensen: Jeg vil, med Hensyn til, hvad der sidst blev bemærket, kun tillade mig et Par Bemærkninger. Under den almindelige Haandpantstætning af Varer vil det altid staa Parterne frit for at vedtage, at man ikke skal følge Reglerne for Tvangsauktion, men sælge dem underhaanden. Man vil altsaa ved en Haandpantstætning af Varer ved udtrykkelig Vedtagelse kunne komme ind under Bestemmelsen i Loven af 1868 om den nedsatte Afgift. Den er sat til $\frac{1}{8}$ pCt. imod ellers 4 pCt. af Værdien. Det kunde man ikke i dette Tilfælde her, thi jeg er fuldstændig enig med den højtærede Justitsminister i, at det, der her er Tale om, maatte betragtes som Tvangsauktion, hvis man ikke havde nogen anden Bestemmelse derom. Da nu Bestemmelserne om Sportulering af Auktioner over Løssøre i det hele taget ere beregnede under Hensyn til, at man har en meget stor Mængde enkelte Nummere at oprabe, en